

► **B**   **FRAMSELD REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (ESB) nr. 342/2014**
frá 21. janúar 2014

**um viðbætur við tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2002/87/EB og reglugerð
Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 575/2013 að því er varðar tæknilega eftirlitsstaðla
um beitingu útreikningsaðferðanna fyrir eiginfjárkröfur fjármálasamsteypa**

(EES-viðbætur nr. 69, 29.10.2020, bls. 45)

Samsteyptur texti – einungis til skjalfestingar

Leiðrétt með:

► **C1**   Leiðréttingar (2022/EOS/10/3)

EES-viðbætur nr. 16, 10.3.2022, bls. 14

► **C1 FRAMSELD REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (ESB)**
nr. 342/2014

2020/EES/69/04

frá 21. janúar 2014

um viðbætur við tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2002/87/EB og reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 575/2013 að því er varðar tæknilega eftirlitsstaðla um beitingu útreikningsaðferðanna fyrir eiginfjárkröfur fjármálasamsteypa ◀ (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins,

með hliðsjón af reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 575/2013 frá 26. júní 2013 um varfærniskröfur að því er varðar lánastofnanir og verðbréfafyrirtæki og um breytingu á reglugerð (ESB) nr. 648/2012 ⁽¹⁾, einkum 6. mgr. 49. gr.,

með hliðsjón af tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2002/87/EB frá 16. desember 2002 um viðbótareftirlit með lánastofnunum, váttryggingafélögum og verðbréfafyrirtækjum sem eru hluti af fjármálasamsteypu og um breytingu á tilskipunum ráðsins 73/239/EBE, 79/267/EBE, 92/49/EBE, 92/96/EBE, 93/6/EBE og 93/22/EBE og tilskipunum Evrópuþingsins og ráðsins 98/78/EB og 2000/12/EB ⁽²⁾, einkum 3. mgr. 21. gr. a,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Hjá fjármálasamsteypum, sem stunda umtalsverð banka- eða fjárfestinga- og váttryggingaviðskipti, ætti að koma í veg fyrir margnotkun liða sem nota má við útreikning á eiginfjárgrunni á fjármálasamsteypustigi, þ.e.a.s. endurtekna notkun eiginfjárliða sem og sérhverja óviðeigandi myndun eiginfjárgrunns innan samstæðu, til að gefa nákvæma mynd af eiginfjárgrunni samsteypunnar til að bera tap og til að fullnægja viðbótareiginfjárþörf á fjármálasamsteypustigi.
- 2) Mikilvægt er að tryggja að eiginfjárgrunnur sem er umfram gjaldþolskröfur einstakra sérsviða sé aðeins tekinn með á samsteypustigi ef engar hindranir eru á millifærslu eigna eða á endurgreiðslu skulda á milli ólíkra aðila samsteypunnar, þ.m.t. þvert á geira.
- 3) Við útreikning á eiginfjárgrunni sínum ætti fjármálasamsteypa eingöngu að telja með eiginfjárgrunn sem er umfram kröfurnar um gjaldþol einstakra sérsviða, ef sá grunnur er millifærslulegur á milli aðila innan fjármálasamsteypunnar.
- 4) Í viðeigandi reglum ætti að taka tillit til þess að kröfur vegna eiginfjárgrunns ákveðins sérsviðs eru hannaðar til að ná yfir áhættu sem varðar þann geira, og er ekki ætlað að ná yfir áhættu utan þess geira.

(*) Þessi ESB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 100, 3.4.2014, bls. 1. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 81/2019 frá 29. mars 2019 um breytingu á IX. viðauka (Fjármálaþjónusta) við EES-samninginn, sjá EES-viðbæti við *Stjórnartíðindi Evrópusambandsins* nr. 44, 2.7.2020, bls. 65.

⁽¹⁾ Stjtið. ESB L 176, 27.6.2013, bls. 1.

⁽²⁾ Stjtið. ESB L 35, 11.2.2003, bls. 1.

- 5) Í þeim tilgangi að tryggja samræmda beitingu útreiknings á viðbótareiginfjárförf ætti að taka saman lista yfir kröfurnar fyrir einstaka geira sem ná yfir gjaldþolskröfur. Þær kröfur ættu ekki að hafa áhrif á sérreglur sem varða þær ráðstafanir sem gripið verður til í framhaldi af broti á gjaldþolskröfum einstakra sérsviða. Einkum ef halli myndast á fjármála-samsteypustigi vegna brots á samanlagðri kröfu um eiginfjárauauka, skv. 4. kafla VII. bóls tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2013/36/ESB⁽¹⁾, ættu nauðsynlegar ráðstafanir sem krafist er að byggja á þeim sem settar eru fram í þeim kafla.
- 6) Þegar viðbótareiginfjárfkrafa fyrir fjármálasamsteypu er reiknuð út, ætti að reikna bæði ígildi gjaldþolskröfu og ígildi lágmarksfjárhæðar eiginfjárgrunns fyrir óeftirlitsskyld fjármálafyrirtæki innan fjármálasamsteypunnar.
- 7) Í II. hluta I. viðauka við tilskipun 2002/87/EB eru settar fram þrjár tæknilegar aðferðir við útreikning á eiginfjárförfum á fjármálasamsteypustigi: „samstæðureikningssskilaaðferð“ (aðferð 1), „frádráttar- og samlagningar aðferð“ (aðferð 2) og „samsett aðferð“ (aðferð 3), sem leyfir samsetningu aðferða 1 og 2. Tilgreina ætti hinar tæknilegu reikniaðferðir 1 og 2 til að tryggja samkvæmni í beitingu þeirra. Að auki ætti að tilgreina við hvaða aðstæður nota má aðferð 3 og tryggja að lögbær yfirvöld leyfi notkun á þeirri aðferð við sambærilegar aðstæður, beiti sameiginlegum viðmiðunum og geri kröfu um að aðferðinni sé beitt á samræmdan hátt gagnvart öllum fjármálasamsteypum. Lögbær yfirvöld ættu aðeins að leyfa beitingu á aðferð 3 þegar fjármálasamsteypa getur sýnt fram á að ekki sé með góðu móti gerlegt að beita aðferð 1 eða 2 einni og sér. Notkun á aðferð 3 ætti að vera samkvæm yfir lengri tíma til að tryggja jafngild skilyrði. Þar eð aðferðum við tæknilega útreikninga er beitt í samræmi við hinar tæknilegu meginreglur sem um getur í I. hluta I. viðauka við tilskipun 2002/87/EB, er nauðsynlegt að tilgreina þær meginreglur einnig.
- 8) Aðferð 1 til að reikna gjaldþol samstæðna, eins og sett er fram í tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2009/138/EB ⁽²⁾, og aðferð 1 til að reikna viðbótareiginfjárförfum, eins og sett er fram í tilskipun 2002/87/EB, ættu að teljast jafngildar þar sem báðar aðferðir eru í samræmi við meginmarkmið viðbótareftirlits. Báðar aðferðir tryggja að ekki myndist eiginfjárgrunnur innan samstæðu og að útreikningur á eiginfjárgrunni sé gerður í samræmi við skilgreiningar og takmarkanir sem komið var á með viðeigandi sérreglum.
- 9) Heimildir framkvæmdastjórnarinnar til að samþykkja tæknilega eftirlitsstaðla í 6. mgr. 49. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013 eru nátengdar heimildinni í 3. mgr. 21. gr. a í tilskipun 2002/87/EB, þar sem báðar fjalla um samkvæma beitingu reikniaðferðanna sem mælt er fyrir um í viðaukanum við þá tilskipun. Til að tryggja samfellu í reikniaðferðunum sem tilgreindar eru, að því er varðar þessar lagagerðir, og til að auðvelda þeim aðilum sem falla undir þessar skyldur, heildaryfirsýn og hentugan aðgang að þeim, er æskilegt að mæla fyrir um hina tæknilegu eftirlitsstaðla, sem voru samþykktir samkvæmt þeim heimildum, í einni reglugerð.
- 10) Þessi reglugerð ætti að byggjast á hinum nýju gjaldþolsreglum fyrir sérsvið sem hafa verið teknar upp í Sambandinu til að tryggja samkvæmni í notkun reikniaðferða. Þessi reglugerð ætti því ekki að taka gildi fyrr en eftir gildistöku dag reglugerðar (ESB) nr. 575/2013. Reglurnar sem eru háðar beitingu tilskipunar 2009/138/EB ættu að taka gildi frá gildistöku degi þeirrar tilskipunar. Því ætti að nota áfram núverandi landsbundna framkvæmd á útreikningi á viðbótareiginfjárförfum á þeim sviðum sem ekki hafa verið samræmd með þessari reglugerð á tímabilinu áður en hún tekur að fullu gildi og undirliggjandi útreikningar sem eru byggðir á sérreglum um vátryggingasvið ættu að byggjast á þeim sérreglum um vátryggingasviðið sem eiga við á þeim tíma þegar útreikningurinn á sér stað.
- 11) Reglugerð þessi byggist á drögum að tæknilegum eftirlitsstöðlum sem evrópska eftirlitsstofnunin (Evrópska banka- eftirlitsstofnunin) (EBA), evrópska eftirlitsstofnunin (Evrópska vátrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin) (EIOPA) og evrópska eftirlitsstofnunin (Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin) (ESMA) lögðu í sameiningu fyrir framkvæmdastjórnina.

(1) Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2013/36/ESB frá 26. júní 2013 um aðgang að starfsemi lánastofnana og varfærnisefirlit með lánastofnunum og verðbréfafyrirtækjum, um breytingu á tilskipun 2002/87/EB og um niðurfellingu á tilskipunum 2006/48/EB og 2006/49/EB (Stjtið. ESB L 176, 27.6.2013, bls. 338).

(2) Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2009/138/EB frá 25. nóvember 2009 um stofnun og rekstur fyrirtækja á sviði vátrygginga og endurtrygginga (Gjaldþolsáætlun II) (Stjtið. ESB L 335, 17.12.2009, bls. 1).

- 12) Evrópska bankaeftirlitsstofnunin, Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin og Evrópska verðbréfa-markaðseftirlitsstofnunin hafa haft opið samráð við almenning um drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum sem þessi reglugerð byggist á, greint mögulegan tengdan kostnað og ávinning í samræmi við 10. gr. reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1093/2010 ⁽¹⁾, 10. gr. reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1094/2010 ⁽²⁾ og 10. gr. reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1095/2010 ⁽³⁾ og óskað eftir álitni hagsmunahóps um bankastarfsemi, sem komið var á fót í samræmi við 37. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010, hagsmunahóps í váttryggingum og endurtryggingum sem komið var á fót í samræmi við 37. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1094/2010 og hagsmunahóps á verðbréfamarkaði sem komið var á fót í samræmi við 37. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1095/2010.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

I. KAFLI

EFNI OG SKILGREININGAR

1. gr.

Efni

Í þessari reglugerð eru tilgreindar tæknilegar meginreglur og tæknilegar reikniáðferðir sem eru skráðar í I. viðauka við tilskipun 2002/87/EB að því er varðar valkosti við frádrátt sem um getur í 1. mgr. 49. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013 og í þeim tilgangi að reikna út kröfur um eiginfjárgrunn og viðbótareiginfjárkröfur eins og kveðið er á um í 2. mgr. 6. gr. tilskipunar 2002/87/EB.

2. gr.

Skilgreiningar

Í þessari reglugerð er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

- 1) „fjármálasamsteypa með áherslu á váttryggingastarfsemi“: fjármálasamsteypa þar sem mikilvægasti fjármálageirinn er váttryggingastarfsemi, í samræmi við 2. mgr. 3. gr. tilskipunar 2002/87/EB,
- 2) „fjármálasamsteypa með áherslu á banka- eða fjárfestingarþjónustu“: fjármálasamsteypa þar sem mikilvægasti fjármálageirinn er annaðhvort banka- eða fjárfestingarþjónustugeirinn, í samræmi við 2. mgr. 3. gr. tilskipunar 2002/87/EB.

II. KAFLI

TÆKNILEGAR MEGINREGLUR

3. gr.

Útilokun á endurtekinni notkun eiginfjárliða og myndun eigin fjár innan samstæðu

Eiginfjárgrunnur sem stafar beint eða óbeint af viðskiptum innan samstæðu skal ekki talinn með þegar viðbótareiginfjárkröfur á fjármálasamsteypustigi eru reiknaðar út.

4. gr.

Framsalshæfi og tiltækileiki eiginfjárgrunns

1. Eiginfjárgrunnur á stigi eftirlitsskylds aðila, sem fer fram úr þeim sem þörf er fyrir til að mæta gjaldþolskröfum sérsviða eins og tilgreint er í 9. gr., skal hvorki talinn með í útreikningi eiginfjárgrunns fjármálasamsteypu né í samtölu eiginfjárgrunns fyrir hvern eftirlitsskyldan og óeftirlitsskyldan aðila á fjármálamarkaði innan fjármálasamsteypu, nema engin núverandi eða fyrirsjáanleg lagaleg hamla sé á millifærslu fjármagnsins á milli aðila innan fjármálasamsteypunnar.

(1) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1093/2010 frá 24. nóvember 2010 um að koma á fót evrópskri eftirlitsstofnun (Evrópska bankaeftirlitsstofnunin), um breytingu á ákvörðun nr. 716/2009/EB og niðurfellingu ákvörðunar framkvæmdastjórnarinnar 2009/78/EB (Stjtið. ESB L 331, 15.12.2010, bls. 12).

(2) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1094/2010 frá 24. nóvember 2010 um að koma á fót evrópskri eftirlitsstofnun (Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin), um breytingu á ákvörðun nr. 716/2009/EB og um niðurfellingu á ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2009/79/EB (Stjtið. ESB L 331, 15.12.2010, bls. 48).

(3) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1095/2010 frá 24. nóvember 2010 um að koma á fót evrópskri eftirlitsstofnun (Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin), um breytingu á ákvörðun nr. 716/2009/EB og um niðurfellingu á ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2009/77/EB (Stjtið. ESB L 331, 15.12.2010, bls. 84).

2. Aðilinn sem um getur í fimmta undirlið 2. mgr. 6. gr. tilskipunar 2002/87/EB skal, þegar niðurstöðum útreikningsins og viðkomandi gögnum vegna útreikningsins sem um getur í þeim undirlið er skilað til samræmingaraðilans, staðfesta og sanna fyrir samræmingaraðilanum að farið hafi verið að 1. mgr.

5. gr.

Eiginfjárgrunnur tiltekinna sérsviða

1. Eiginfjárgrunnur, sem um getur í 2. mgr., tiltækur á stigi eftirlitsskylds aðila, skal metinn hæfur til að ná yfir áhættu þess geira sem viðurkennir þann eiginfjárgrunn og skal ekki tekinn til greina sem hæfur til að ná yfir áhættu annarra fjármálageira.

2. Eiginfjárgrunnurinn sem um getur í 1. mgr. er ekki:

- a) liðir almenns eigin fjár þáttar 1, viðbótareiginfjár þáttar 1 eða þáttar 2, í skilningi reglugerðar (ESB) nr. 575/2013,
- b) liðir eiginfjárgrunns fyrirtækja sem falla undir kröfur tilskipunar 2009/138/EB ef þessir liðir eru flokkaðir í þátt 1 eða þátt 2 í samræmi við 1. og 2. mgr. 94. gr. þeirrar tilskipunar.

6. gr.

Halli á eiginfjárgrunni á fjármálasamsteypustigi

1. Þegar halli er á eiginfjárgrunni á fjármálasamsteypustigi, skal aðeins nota eiginfjárliði sem eru hæfir samkvæmt sérreglum fyrir bæði banka- og váttryggingageirann til að mæta þeim halla.

2. Eiginfjárgrunnur sem um getur í 1. mgr. er sem hér segir:

- a) almennt eigið fé þáttar 1 eins og það er skilgreint í 50. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013,
  - b) liðir eiginfjárgrunns ef þeir liðir eru flokkaðir í þátt 1 í samræmi við 1. mgr. 94. gr. tilskipunar 2009/138/EB og ef framseldar gerðir, sem samþykktar hafa verið í samræmi við 99. gr. þeirrar tilskipunar, takmarka ekki að þeir liðir séu teknir með,
  - c) viðbótareigið fé þáttar 1 eins og það er skilgreint í 61. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013,
  - d) liðir eiginfjárgrunns ef þeir liðir eru flokkaðir í þátt 1 í samræmi við 1. mgr. 94. gr. tilskipunar 2009/138/EB og ef framseldar gerðir, sem samþykktar hafa verið í samræmi við 99. gr. þeirrar tilskipunar, takmarka að þeir liðir séu teknir með,
  - e) eigið fé þáttar 2 eins og það er skilgreint í 71. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013, og
  - f) liðir eiginfjárgrunns þegar þeir liðir eru flokkaðir í þátt 2 í samræmi við 2. mgr. 94. gr. tilskipunar 2009/138/EB.
3. Liðir eiginfjárgrunns sem eru notaðir til að mæta hallanum skulu fara að 1. mgr. 4. gr.

7. gr.

Samræmi

Eftirlitsskyldir aðilar eða blandað eignarhaldsfélag á fjármálasviði innan fjármálasamsteypu skulu beita reikniaðferðinni með samkvæmum hætti til lengri tíma.

8. gr.

Samstæða

Í tengslum við fjármálasamsteypur með áherslu á váttryggingastarfsemi skal líta svo á að aðferð 1 fyrir útreikning samstæðugjaldþols váttrygginga- og endurtryggingafélaga, eins og mælt er fyrir um í 230., 231. og 232. gr. tilskipunar 2009/138/EB, sé talin jafngild aðferð 1 fyrir útreikning á viðbótareiginfjárkröfum eftirlitsskyldra aðila innan fjármálasamsteypu, eins og mælt er fyrir um í I. viðauka við tilskipun 2002/87/EB, að því tilskildu að gildissvið samstæðueftirlitsins sem fellur undir III. bálk tilskipunar 2009/138/EB sé ekki efnislega frábrugðið gildissviði viðbótareftirlitsins sem fellur undir II. kafla tilskipunar 2002/87/EB.

9. gr.

Gjaldþolskrafa

1. Þegar beita á reglum fyrir váttryggingageirann skal gjaldþolskrafa sem um getur í 100. og 218. gr. tilskipunar 2009/138/EB, að meðtöldum öllum viðbótargjaldþolskröfum sem beitt er í samræmi við 37. gr. þeirrar tilskipunar, sbr. 216. gr. (4. mgr.), 231. gr. (7. mgr.), 232. gr., 233. gr. (6. mgr.), 238. gr. (2. og 3. mgr.) þeirrar tilskipunar, álitin vera gjaldþolskrafa, að því er varðar útreikning á viðbótareiginfjárkröfum.

2. Þegar beita á reglum fyrir banka- eða fjárfestingarþjónustugeirann skulu kröfur vegna eiginfjárgrunns, eins og mælt er fyrir um í 1. kafla I. bóls þriðja hluta reglugerðar (ESB) nr. 575/2013, og kröfur samkvæmt þeirri reglugerð eða tilskipun 2013/36/ESB um að hafa eiginfjárgrunn umfram þær kröfur, þ.m.t. kröfu sem rís vegna innra mats á eiginfjárförf í 73. gr. þeirrar tilskipunar, skal líta svo á að sérhver krafa sem lögbært yfirvald setur fram skv. a-lið 1. mgr. 104. gr. þeirrar tilskipunar, samanlögð krafa um eiginfjáruka eins og hún er skilgreind í 6. mgr. 128. gr. þeirrar tilskipunar og ráðstafanir sem samþykktar eru skv. 458. eða 459. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013, séu gjaldþolskröfur að því er varðar útreikning á viðbótareiginfjárkröfum.

10. gr.

Eiginfjárgrunns- og gjaldþolskröfur fjármálasamsteypu

1. Með fyrirvara um 7., 8. og 9. mgr. 14. gr. skal reikna út eiginfjárgrunns- og gjaldþolskröfur fjármálasamsteypu í samræmi við skilgreiningarnar og takmarkanirnar sem komið hefur verið á í viðeigandi sérreglum.

2. Eiginfjárgrunnur eignastýringarfélaga skal reiknaður út í samræmi við l-lið 1. mgr. 2. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2009/65/EB⁽¹⁾. Gjaldþolskröfur eignastýringarfélaga skulu vera þær kröfur sem settar eru fram í a-lið 1. mgr. 7. gr. þeirrar tilskipunar.

3. Eiginfjárgrunnur rekstraraðila sérhæfðra sjóða skal reiknaður út í samræmi við ad-lið 1. mgr. 4. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2011/61/ESB⁽²⁾. Gjaldþolskröfur fyrir rekstraraðila sérhæfðra sjóða skulu vera þær kröfur sem settar eru fram í 9. gr. þeirrar tilskipunar.

11. gr.

Meðferð eignarhalds þvert á atvinnugreinar

1. Þegar aðili í fjármálasamsteypu með áherslu á banka- eða fjárfestingarþjónustu á eignarhlut í aðila á fjármálamarkaði sem tilheyrir váttryggingageiranum og sem er dreginn frá skv. 3. mgr. 14. gr. eða 3. mgr. 15. gr. skal engin viðbótareiginfjárkrafa hljóttast af að því er varðar þann eignarhlut á fjármálasamsteypustigi.

2. Þegar beiting 1. mgr. veldur beinni breytingu á fjárhæð vænts taps samkvæmt innramatsaðferðinni í skilningi 3. kafla II. bóls þriðja hluta reglugerðar (ESB) nr. 575/2013 skal fjárhæð sem er jafngild þeirri breytingu bætt við eiginfjárgrunn fjármálasamsteypunnar.

12. gr.

Ígildi eiginfjárgrunnskrafna og ígildi gjaldþolskrafna fyrir óeftirlitsskylda aðila á fjármálamarkaði

1. Þegar blandað eignarhaldsfélag á fjármálasviði á eignarhlut í óeftirlitsskyldum aðila á fjármálamarkaði skal reikna ígildi eiginfjárgrunnskrafna og ígildi gjaldþolskrafna fyrir þann aðila í samræmi við sérreglur um mikilvægasta geira fjármálasamsteypunnar.

⁽¹⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2009/65/EB frá 13. júlí 2009 um samræmingu á lögum og stjórnsýslufyrirmælum að því er varðar verðbréfasjóði (UCITS) (Stjtið. ESB L 302, 17.11.2009, bls. 32).

⁽²⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2011/61/ESB frá 8. júní 2011 um rekstraraðila sérhæfðra sjóða og um breytingu á tilskipunum 2003/41/EB og 2009/65/EB og reglugerðum (EB) nr. 1060/2009 og (ESB) nr. 1095/2010 (Stjtið. ESB L 174, 1.7.2011, bls. 1).

2. Að því er varðar óeftirlitsskyldan aðila á fjármálamarkaði, annan en þann sem um getur í 1. mgr., skal reikna ígildi eiginfjárgrunnskrafa og ígildi gjaldþolskrafa í samræmi við sérreglur sem samsvara þeim fjármálageira sem er næstur fjármálageira hins óeftirlitsskylda aðila á fjármálamarkaði. Ákvörðunin um þann fjármálageira sem er næstur skal byggjast á því hve víðtæk starfsemi viðkomandi aðila er og að hve miklu leyti hann sinnir þeirri starfsemi. Ef ekki er mögulegt að greina næsta fjármálageira með skýrum hætti, skal nota þær sérreglur sem gilda um mikilvægasta geirann innan fjármálasamsteypunnar.

13. gr.

Umbreytingarfyrirkomulag sérsviða og fyrirkomulag um eldri reglur

Sérreglur sem beitt er við útreikning á viðbótareiginfjárkröfum skulu taka til allra umbreytingarákvæða eða ákvæða þar sem mælt er fyrir um að eldri reglur gildi og eiga við á viðkomandi sérsviði.

III. KAFLI

TÆKNILEGAR REIKNIÐFERÐIR

14. gr.

Forskrift tæknilegs útreiknings eftir aðferð 1 samkvæmt tilskipun 2002/87/EB

1. Eiginfjárgrunnur fjármálasamsteypu skal reiknaður út á grunni samstæðureikningsskila samkvæmt viðeigandi reikningsskilaramma sem beitt er á gildissviði viðbótareftirlits samkvæmt tilskipun 2002/87/EB og skal, eftir atvikum, taka tillit til 5. mgr.
2. Að því er varðar fjármálasamsteypur með áherslu á banka- eða fjárfestingarþjónustu skal eftirfarandi meðferð beitt á fjárfestingar utan samstæðunnar við útreikning á eiginfjárgrunni fjármálasamsteypunnar:
  - a) verulegar fjárfestingar utan samstæðunnar í aðila á fjármálamarkaði, í skilningi 43. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013, sem tilheyrir váttryggingageiranum skulu að fullu dregnar frá eiginfjárgrunni samsteypunnar,
  - b) fjárfestingar utan samstæðunnar, aðrar en þær sem um getur í a-lið, í aðila á fjármálamarkaði sem tilheyrir váttryggingageiranum skulu að fullu dregnar frá eiginfjárgrunni samstæðunnar í samræmi við 46. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013.
3. Með fyrirvara um 2. mgr. skal sérhver eiginfjárgrunnur sem aðili innan fjármálasamsteypu gefur út og annar aðili í þeirri fjármálasamsteypu hefur yfirráð yfir, vera dreginn frá eiginfjárgrunni samsteypunnar hafi hann ekki þegar verið felldur niður við vinnslu samstæðureikningsskilanna.
4. Fyrirtæki sem er aðili undir sameiginlegri stjórn að því er varðar viðeigandi reikningsskilaramma skal meðhöndlað í samræmi við sérreglur um hlutfallsleg samstæðureikningsskil eða um að telja með hlutfallslega eignarhluta.
5. Þegar aðili, sem fellur undir gildissvið tilskipunar 2009/138/EB, er hluti af fjármálasamsteypu skal útreikningur á viðbótareiginfjárkröfum á fjármálasamsteypustigi byggjast á mati á eignum og skuldum sem eru reiknaðar út í samræmi við 1. og 2. þátt VI. kafla I. bóks tilskipunar 2009/138/EB.
6. Þegar verðgildi eignar eða skuldar fellur undir varfærnisstær og frádrætti, í samræmi við I. bálk 2. hluta reglugerðar (ESB) nr. 575/2013, skal verðgildi eignar eða skuldar sem notað er í þeim tilgangi að reikna út viðbótareiginfjárkröfur vera það sem hægt er að rekja til viðeigandi aðila samkvæmt þeirri reglugerð, að undanskildum þeim eignum og skuldum sem hægt er að rekja til annarra aðila innan fjármálasamsteypunnar.
7. Þegar krafist er útreiknings á viðmiðunarmarki eða takmörkun í sérreglum, skal viðmiðunarmarkið eða takmörkunin á samsteypustigi reiknuð út á grundvelli samstæðugagna fjármálasamsteypunnar og eftir frádrætti sem krafist er í 2. og 3. mgr.
8. Í þeim tilgangi að reikna út viðmiðunarmörk eða takmarkanir skal taka eftirlitsskylda aðila innan fjármálasamsteypu, sem falla undir gildissvið samstæðustöðu stofnunar skv. 1. þætti 2. kafla II. bóks fyrsta hluta reglugerðar (ESB) nr. 575/2013, til athugunar saman.
9. Í þeim tilgangi að reikna út viðmiðunarmörk eða takmarkanir skal taka eftirlitsskylda aðila innan fjármálasamsteypu, sem falla undir gildissvið samstæðueftirlits, samkvæmt III. bálki tilskipunar 2009/138/EB, til athugunar saman.

10. Í þeim tilgangi að reikna út viðmiðunarmörk eða takmarkanir á stigi eftirlitsskylds aðila skulu eftirlitsskyldir aðilar innan fjármálasamsteypu, sem hvorki 8. né 9. mgr. eiga við um, reikna hver um sig út viðmiðunarmörk sín og takmarkanir á einingargrunni samkvæmt sérreglum fyrir eftirlitsskylda aðila.

11. Þegar gjaldþolskröfur um viðeigandi sérsvið eru teknar saman skal engin leiðrétting gerð önnur en sú sem krafist er í 11. gr. eða í kjölfar leiðréttinga á viðmiðunarmörkum og takmörkunum sérsviða skv. 7. mgr.

15. gr.

Forskrift tæknilegs útreiknings eftir aðferð 2 samkvæmt tilskipun 2002/87/EB

1. Þegar eiginfjárgrunnur eftirlitsskylds aðila fellur undir varfærniður samkvæmt viðeigandi sérreglum skal beita einni eftirfarandi aðferða:

- a) fjárhæð eftir síun, sem er hin hreina fjárhæð sem skal taka til greina við útreikning á eiginfjárgrunni hagsmunaaðila, skal bætt við bókfært virði hlutdeildar í samræmi við 2. undirlið 4. mgr. 6. gr. tilskipunar 2002/87/EB, ef hin síaða fjárhæð eykur við lögbundið eigið fé,
- b) fjárhæð eftir síun, sem um getur í a-lið, skal dregin frá bókfærðu virði hlutdeildar í samræmi við 2. undirlið 4. mgr. 6. gr. tilskipunar 2002/87/EB, ef hin síaða fjárhæð dregur úr lögbundnu eigin fé.

2. Að því er varðar fjármálasamsteypur með áherslu á banka- eða fjárfestingarþjónustu skal veruleg fjárfesting, í skilningi 43. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013, í aðila í fjármálageira sem tilheyrir váttryggingageiranum og sem er ekki hagsmunaaðili, að fullu dregin frá eigin fjár þáttum aðilans sem á gerninginn, í samræmi við sérreglur sem eiga við um þann aðila.

3. Fjárfestingar innan samstæðu í fjármagnsgerningum sem eru tækir sem eiginfjárgrunnur í samræmi við sérreglur, að teknu tilliti til viðeigandi takmarkana sérsviða, skulu dregnar frá eða undanskildar útreikningi á eiginfjárgrunni.

4. Útreikningurinn á viðbótareiginfjárkröfum skal gerður í samræmi við formúluna í viðaukanum.

16. gr.

Lýsing á aðstæðum þegar nota má aðferð 3 samkvæmt tilskipun 2002/87/EB

1. Lögbær yfirvöld mega eingöngu heimila notkun á aðferð 3, eins og um getur í I. viðauka við tilskipun 2002/87/EB, við eftirfarandi aðstæður:

- a) ekki er með góðu móti mögulegt að beita annaðhvort aðferð 1, eins og um getur í I. viðauka við tilskipun 2002/87/EB, á alla aðila eða aðferð 2, eins og um getur í I. viðauka við tilskipun 2002/87/EB, á alla aðila innan fjármálasamsteypu, einkum vegna þess að ekki er hægt að nota aðferð 1 fyrir einn eða fleiri aðila vegna þess að þeir eru utan samstæðu, eða vegna þess að eftirlitsskyldur aðili er með staðfestu í þriðja landi og ekki er mögulegt að afla nægjanlegra upplýsinga til að beita annarri hvorri aðferðinni á þann aðila,
- b) aðilarnir sem myndu beita annarri hvorri aðferðinni hafa sameiginlega óverulega þýðingu að því er varðar markmið eftirlits með eftirlitsskyldum aðilum innan fjármálasamsteypu.

2. Allir eftirlitsskyldir aðilar innan fjármálasamsteypu, sem ekki er getið í 1. mgr., skulu annaðhvort nota aðferð 1 eða aðferð 2.

3. Beiting aðferðar 3, sem lögbært yfirvald heimilar í tengslum við fjármálasamsteypu, skal vera með samræmdum hætti til lengri tíma.

IV. KAFLI

LOKAÁKVÆÐI

17. gr.

Gildistaka

Reglugerð þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Ákvæði 5. gr., 6. gr. (2. mgr.), 8. gr., 9. gr. (1. mgr.) og 14. gr. (5. og 9. mgr.) skulu koma til framkvæmda frá og með gildistökudeginum sem um getur í 1. mgr. 309. gr. tilskipunar 2009/138/EB.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 21. janúar 2014.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

José Manuel BARROSO

forseti.

—

VIÐAUKI

Aðferðafræði fyrir útreikning á aðferð 2 samkvæmt tilskipun 2002/87/EB Frádráttar- og samlagningaraðferð

Útreikningur á viðbótareiginfjárkröfum samkvæmt aðferð 2 skal gerður á grundvelli viðeigandi reikningsskilaumgjörðar fyrir hvern aðila í samstæðunni og fylgja reiknireglunni hér að neðan:

$$scar = \sum_{i=1}^{Gfn} x_i(OFi) - \left(\sum_{i=1}^{Gfn} (REQ_i) + \sum_{j=1}^G (BV_j) \right)$$
$$scar \geq 0$$

Þegar eiginfjárgrunnur (OFi) inniheldur ekki fjármagnsgerninga innan samstæðu sem eru viðurkenndir sem eiginfjárgrunnur í samræmi við sérreglur.

Viðbótareiginfjárkröfur (scar) skulu því reiknaðar sem mismunurinn á milli:

1. samtölu eiginfjárgrunns (OFi) allra eftirlitsskyldra og óeftirlitsskyldra aðila á fjármálamarkaði i) í fjármálasamsteypu; liðirnir sem nota má eru þeir liðir sem eru viðurkenndir í samræmi við viðeigandi sérreglur, og
2. samtölu gjaldþolskrafna (REQi) fyrir alla eftirlitsskylda og óeftirlitsskylda aðila á fjármálamarkaði i) innan samstæðunnar (G); gjaldþolskröfurnar skulu reiknaðar í samræmi við viðeigandi sérreglur, og bókfært virði (BVj) hagsmunaaðila í öðrum aðilum j) samstæðunnar.

Ef um er að ræða óeftirlitsskylda aðila á fjármálamarkaði skal reikna út ígildi gjaldþolskröfu fyrir þá í samræmi við 12. gr. Taka skal tillit til eiginfjárgrunns- og gjaldþolskrafna vegna hlutfallslegs eignarhlutar þeirra (x) eins og kveðið er á um í 4. mgr. 6. gr. tilskipunar 2002/87/EB og í samræmi við I. viðauka þeirrar tilskipunar.

Mismunurinn má ekki vera neikvæður.